

הקריה ח' נאייר תשע"ג
23 בפברואר 1953

אל:

2449/1

ידיעות לנציגויות ישראל בחו"ל

657

מכתב שלום בין ישראל לערב להגנת האזרע
(דברי שר החוץ בשגרירות וושינגטון)

7C

בזה דברי שר החוץ על בעיות
השכנת השלום בין ישראל למזרח ערב
והגנת האזרע. הדברים הושמו בישיבת
סגל שגרירות ישראל בוושינגטון
שחתקי טה, ב-7 באפריל 1953.

79

יש לנו בזירה זו זה כבוחס
סודי בזירה

(לא ידו לנו אם לפניו עתון אחד
ארצית ישראל הספיק השם להגיה דבריו אלה).

58

קייםים סיורים בגישת ארצות הברית שאינם תלויים דוווקה בחילוץ
הספינות בשלטונו. יש יתר קسب ובוטול אפשרות לטענה אמריקת. הוקמו
מכシリים ציבוריים לצור את התפשטה הערבית.

בעית הפליטים היא מסודר כל הדש המתחדרים במסך הזמן, היא
קדושים לבגא-בגנו. כשהם שביעית העקדים אחרי פלחמת העולם השניה
היתה יסוד להטלה את המזפון המתפרק מארץ-ישראל, כן פועלם מיום
נולדו ועדת-קיזום של מחנות הפליטים. מחרורה אלה בתוכן בתוכן
העולם הפורה נוגדים לעיני הכל,

חוונים יותר ויתר נקודות הראות האמריקנית. גם העקבים
מצידם ערים יותר נקודות הראות האמריקנית.

ביברת לאות מסוכנת-כזיבור היידי, שרב אין טרייש כי מוטלת
עלינו אחריות כבודה לקיום מדינת ישראל, כפי שהוכרה ה-2 ביוני הפקוד
לפניהם קומ המדינה ובימי מלחת השחרור.

לאור האפשריות החדרשות לבייזון טענדון באזות-הברית, נדמה
לנו כי בשום פנים אין לזלול בניות רעת הקהיל, בפעילותם הגורם היהודי
ובגורםם ציבוריים אחרים. לעומת תחילה עליהם קון המדינה
בעובדה קימת גיאופוליטית וצבאית. זה לעומת התפקידים במדינת
היעילות של הגורם היהודי. וכן בתולה מכשיר פעל ויעיל בדרכם שגרירות
ישראל. הגורם המרכזי המכובע בתקופה הקודמת הייתה ההגנה היהודית
באזות-הברית ואילו היום החזית הצירונית וארם היהודיות (הונאת מטרכה
האנט-סובייטית). מרכזם בשגרירות, תחילה זה נושא בפצב הדרמה מפדרת.
אין זה שידוד פערנות אירוגני בלבד, כי אם ביטוי לסתורה מודת
סמייקה סבודעה לה עתה חשיבות מיוחדת לאור טענדון המדיני
בזירה הבינלאומית של עולם הסתורן למלחפה.

הגורמים שפלו לוטבתון בעבר היו מוסריים - האטונה
בלזק עונינו - ואילו על הרקע החדש הזה נמצאים. בהחרות תפדה
עם העربים אשר בה אין הבזון מובטח לבנו בהברחה.

גופים שליליים; העדריות אספירית של כוח האדם הערב
(עלמת עדיפותו האיכותית); מבחן גיאופוליטית מזויה בארצות-
ארב עמדות טפח של אקל לבן להחרות בהן - תעלת סואץ במצרים.
סאידן ביסא, אלטרנטיבאה אפשרית שננו - קו אילית-אים אתיכון -
אין אלא תוכנית פורפלת. לחובן זה יש להסיך את סקירות
הנפט בארצות-ערב ואת רשות התעופה המסת reput על פניהן.

הטבלה: דזוקה השכירות וסדרה-החזקה איינם רשאים בשום
פנים ואופן לסוזן אך ורק על כוחם הבוגר, אלא חייכים לשקר
יום יום על גיוס תיגבורת ציבורית נוספת לעוני. תקידר זה
לבוש חשיבות יתרה דזוקה לאור חילוף הטעאות בממשלה ארציות-
הרנית.

גם בשדה היוזמה תיגבורת - ולא רק הדיפלומטיה -
סוטלה האחראיות על השגרירות. יש לזכר כי מעדנו בטענה
התיכון עוזר בה-רופא ובלתי. זיב, ועדנו גדל וסתובש, עד
שאסוד לבן להזניח כל אפשרות לחיזוק מעמדו הציורי.

כפי שהמב נראת לבן מרחוק, בקייה, הרי הטיסטל החדש
מכור כי איינו חייב תודה על נצחונו לתמיכת היהודית. זה מדאיג,
אך מאידך גיסא אול פותח לנו-ASFEROות. קיימת אסכולה האומתית,
בי. מאחר שלטיטל הקודם יצאו טוניטין "מכור" ליוצרים, הרי
ספילא לא יכול היה לפול-הרבה בטענה התיכון, ואילו השלטון
החדש, הפטור מכתם זה, חופשי יותר לפעול. לעומת זאת עלול
השלטון החדש, בהעדר זיקה לתמיכת יהודית, להיו קסוב יותר
לערבים. אך יש להניח כי גם מיטל זה תיגבר עירבותו לציגור
הכורדים היהודים לקדמת הבעיות הבאות לקורנרט. יתר פעילות
יהודית-עשויה להכריח גם את הטיסטל הצעה להטotta אוזן קבש
יותר ליוצרים.

עלית המטה הרפובליקני לוותה בשתי ציפויות: שליליות
בחוץ - הצליפה הערבית; פגמים - ציפיה ל/ginאים בציגור האומדי-
ונא בטור הטיסטל הרפובליקני.

הערבים קידטו בתרועת את גזון איזנהו ורעה להם
בחסל של תקוות ורודות. אף, שאלת אולי בגוזו במקצת. כוחות
עוניינים בחלוקת הארץ הרמן דאס.adel מומן לעזבנותם לא-
כל כך שיקפן תורות שכבר חלו בשם שבאו לשיקתקות לשינוי
הכיוון.

בא התפקידים טוניית-הסבדה הוחחה-גבורה
של עירות וכושר פעולה בפייזר הסכנות האלה, שאימן ליהפוך
לגורם מדיני, ובהתה היזוקה שホールידתן. אך יש להאות בתופה
זו, שונם-אזהרה. כי שוררת מסיטה בקרוב השלטון יתפרק
בזמן-ההגבלה. מהו מועד מילוטם?

מה הן נסיבותם האיסיות של איש השלטון? - תשובה

לשאלת זו מחייבת עקיבה תפגדת וטיפוח קשיש-חדשים, ו-

ב

পৰামোৰ পদবীয়তা আৰম্ভণ উপনিৰ্দেশ উল্লেখ

יש ברבה בטאמץ ההברתי העזום הגעת-בקהה ובעגריות
בחבושים האזרובים, שתוכלייתו להזיכר את הזיקה-המוסכמת בין
עגנון-הגבלה-ל�ין השלוט.

השלוט הוא היעד העיקרי של מדיניות-החזקה ישראלית.
בעבינה המרכזית של ארחות-הברית - בהגנה, נדמה לבן כי אפס
להרחיק יתר על המידה בכיוון זה והבנו סצווים על רימנו חמוץ.

ובכלל סגנון מדיניות כזו, גם באופן שלבים אסוציאיטים, שלבן, ביינלאומי, האס החותך לשלוט מועליה, או מזיקת ברור-כיה פחוקת. יידיזמים, סוקייעה את הצד שכינגד וטפרת את שפנדון בדעת הקהלה, לא באהורה אין. לדמותה להפטיד בפטע השלום, על כל פנים, אין להתעלם מ' הسؤال: האם אבויו טקדמי, לקרה שלום ברור. כי מסענו האחורי באו"ם הודיע את העדיזם, בכל זאת הוא קיבב את השלום. עירבה היא א כי הערבים הצליחו לחתמו. אפסם עשו זאת ללא חן-רבי, אלה חמקו.

בסיומו של דבר עלול להיות אודיאד הרושים בעולם, כי עניין השלום ביבציגו לעדיזם קשה אודיאד, רקשה בקייעת יססוך. דאם בכוננה טענתנו בכלל השלום כה חוצביה חיזבוי לארכות הברית גלו, הרי יתכן כי איזדרה איזדרך לבדיקת מהו שנותן כל בעיתות המזדחה תיכו, ו-הזרה הזרורה הזאת שמה ישראל.

אי נ. דוזה להסיק. כי צדין להפסיק את תעמולת השלום, אשר בדרך הטבעיניבו לה עליות וטוהר, אסור שהקהל יחשוף כי זו היא תעמולת טן השפה זלחות. אך יש אבידן הגוזר הפוגות בפועל האזאת, לב. תזהף לשיגורה תפלת, ויזאת גם מסיבת הסכנות הכרזות בה. על תעמלתנו לאיזה מלזות חמץ בחתעה כי השלום איבדו חיזבוי. לקיום אלין ישראל, אמרינוה תזכלל להחיזק מסעד בדוק. כסם שעربים טקדימיים נבליל שלום. כי צדיך למתמיד בהטה לסלבזות ולאורך רוח, מחשש שא תפקע סבלגרת הבריתות. על כן, מזמן לזמן, יש להפניהם גם בימה טריין זרו: ישראל קמה לאחר אלף שנים, קיימת חמש שנים דלאם. טרם קיימים שלום, איזן לסתור עליה. במאחר טנסגרו הווא היזן ביחס לבעיותו האכלכליות, שלא תיפתרנה אלא בעורף עסר-חקס עשרה שבטים. מכאן ואילך, לא יתאפשר לשלבם שלם, לא יתאפשר לשלום שלם, לא יתאפשר לאיזה הגדרה בינה לבין השלום להגנה.

אורי קיימן: אכן שונגי בתהרטמות, אך לא תיזה. סמה לקלל כפעבה בני צחוב-כבי-הארץ-הברית קבעה עדיפות דראומת לשלום וסנייה להגנה, ובמי-אי אפשר להבטיח האגנה בלי שלום. ואםם סכנות הסלום כנורם לאידגון יעיל-של הגנה בכוונות אחים, אף-אי ספאנ לפסוק אלכה.

האמריקנים סבורים בזדיין כי שלום יבטיח מערכת הבניה עילאה יותר, אך ככל זאת תיתכן גם התקדמות מטולבת לקרה שלום ומערכת הבניה. יתכן כי נצדר לתקדם תחילתה בשטח הבניה, ועם התקדמות זו במקדם גם לקרה שלום. סבלין-שורפה מטהולתנה הפטנטית, הרי בטsea למתגעגע עס-גיהרים אמריקניים. איבדו איזדרם שיקול-קלבול את הגישה הפטולבת, לפיה עמידם סידור הבניה את השלום.

המי גס אונחן תלביעם כל-הזמן. סילע אבאי להבאות הבנות, סבלין להתנות את פילוי תביות-אלו-בשלוטם. הדרגת השלום בלבד בסאה וטנן עשויה להתנו גם בנו. לבן, המגמה ארוכה להיות, לא לדוחות-אגתם. צעה מהבנתה העור זרים לבלון, לא מושג. מילון צלנו כי: מש-לונג עוביל-עם ערביים, וכלן-הנבן-עפלהם לצתת בתביעה לשלול נשק ערבים סבלין להתחחש לאזרביי קחנה האזרבי. אך אסור לבו להסתבר יותר כדי בקדמת-זאת, זה שיקול אחד הבוגר על-ינו ריסון מסויים.

השיקול המשני קשור בעיגומו של עניין השלום. אסור לבו להיתפס לאשליה כי עניין השלום תלוי בלחץ-נכחות-הברית על הערבים. גורמי ההתגבורות הערבית לישראל הינם כה מושרים, עד כי במאבים סוריים לא יצא כל לחץ אמריקני, ו אף אמריקנים עצם יזהרו להרחק-לכט בפעולתו כדי לא לקיים סדי את הערבים. אם באמת בדעת אמריקה לעשות עניין גדוול מהשלום - שלום ויהי טה - היא עשויה להגדיל לאין שיעור את כוח הפיקוח של הערבים.

השיקול השלישי: אנו עלולים להפיעיל את לחץ ארץ-הברית בתגובה הפלום. הלחץ הפלום על העربים, בצדק עניינו הפלום; על-נו - ישראל עוזה מטהו לפען הפלום? יש להביח כי הוא יודע את המגן לאסיתו, כי ישראל רודזא בשלום ואילו העربים טרוביים. לכן, כוונתו שתברחת כנראה כך: ישראל ארייכת לעשות ויתוריהם. אבל עד שערביים יוכיסו לשלום, מכיוון שאין להרכות יתר על האמירה בלחץ לפען שלום ולהזמין התערבותם כן החוץ.

תגאי השלום והזמנת תוכניות

בקהידה רוחחות שני דעות אפיקוריות: איןנו שוכבאים כי אנו עופדים ערבי יוזמת אפריקנדת לחיבוך מוגבם שלום, ואיננו סבורים כי אף אם קיימת תוכנית כזו יחייה עליינו להציג תוכנית משלנו.

באשר לפוטי עטתנו, הרי הם ידוים היטב. לדוגמה, דברנו וחזרנו על נמל חוףPsi, ודבר זה ידוע היטב לירדן. או לעיראק. בעיותesis הנקובות: טה - גבולות; פליטים - החזרה או אי-ה吹זרה; דונשלים - בינויים או ירושלים יישראלית. בבעיות יסוד אלה תוכנינו היחידה היא סטנס-קוו: שלום. בין כי איןנו דורשים גבולות טבעיים עד לירדן, עזה וגיוב זה מסוכנת האפשרות כי יחל דיוון על תוכנית הפלום טרם שהערבים יקחירו על עצם בכונותם לשלום. דיוון על תוכניות הוא נכון מחד לעerbim. יתחיל ריכוח על תוכניות במקומם משא ומתן על שלום. בסיום שא ומתן ישיר נסaea עצמא גולשים בסדרון תלול של התפקיד על מצעים עוד בטרם משא ומתן לשלום. נקיין עצמא מראש סול לחץ לווייתוריהם אך בלי בוחן כי הפרשה תסתיים במשא-מתן על שלום או בשלום נזפו. הסכמה כפולה: הרחקת עניין הפלום. והקורת במלחת מצעים; סכנת לחץ לווייתוריהם בלי-בטחוו למלא ומתן עצמן. יש להסביר לאפריקנים כי הצעת תוכניות דק מסכם את הצדדים ולא תקדם את הפלום. כדי להיות ברור כי מדובר על סטנס-קוו בשטח ובאזור גלוסיה. סדרית ישראל כשותה שהייא פושה שלום. כי שמעריך על כך סערעד על הפלום הייצה באוור.

בסיום: –

(א) עלינו להזכיר את התביעת לסיווע צבאי לכל דורותינו ואין לדוחותה. יש להטעים כי באנ מסיבת הוכנה לשתק פועלה עם ארץ-הברית מתרך אינטנסיבי עצמי ועל סך מסודה הגיאופוליטי והצבאי.

(ב) יש להזכיר כי לא תיתכן הגנה אזרחית יעילה בלי שלום; אך אין לחדר קו זה יתר על היטר.

(ג) אשר לשלום – יש להזכיר את תורת הסטנס-קוו. אפשר להלביש, כסובן, את דמות הפלום בBUFORIM ופרחים: סחר, שיתוף פעולה אזרחי וגיובי זה. אך יש להזכיר את עקרון הסטנס-קוו בנסיבות היטר. לה להזmir מפנוי התחליף של מצטי שלום במקומות משא ומתן ישך לנוף של עניין.